

Ukrainian Orthodox Church of Canada Українська Православна Церква в Канаді L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Боголюбівська Ікона Божої Матері

Icon of the Most Holy Theotokos of Boholyubovo

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

“Божа Мати полюбила це місце ...”

Цю чудотворну Ікону, яку вшановуємо разом з деякими пошанованими списками її на 1-го липня за григоріанським календарем (це – 18-го червня за юліанським), написали на прохання Князя Св. Андрія Боголюбського, внука улюбленого Великого Князя Київського Володимира Мономаха (по грецькому «мономахос» тобто «той хто бореться сам»; Володимир здобув це прізвисько через свою матір, яка була дочкою Візантійського імператора Константина IX Мономаха).

У р. 1155 Андрій переносився з Вишгорода в області Київській на північ до земель Суздальських. Він віз з собою чудотворну Ікону Божої Матері, яку написав Св. Євангеліст Лука. Та в одному місці близько 7 кілометрів від міста Володимира на річці Клязьмі, коні які тягнули віз з Іконою

“The Mother of God loves this place...”

This miracle-working Icon, which is celebrated together with several venerated copies of it, on July 1 according to the Gregorian Calendar (corresponds to June 18 on the Julian Calendar) was written at the request of Kniaz' St. Andrei Boholyubs'kyu, grandson of the beloved Great Kniaz' of Kyiv, Volodymyr Monomakh (Greek “monomachos” – “he who fights alone”; Volodymyr got this surname through his mother, a daughter of the Byzantine Emperor Constantine IX Monomachos).

In 1155 Andrei was moving his residence from Vyshhorod in the Kyiv oblast' north to the lands of Suzdal'. He was bringing along with him a miracle-working Icon of the Mother of God written by St. Luke the Evangelist. At a certain point, some seven kilometers from the city of Vladimir on the

зупинилися і не можна було їх зрушити. Андрій попросив Владика Миколая, який супроводив його, відправити Молебень перед Іконою, а тоді увійшов у свій намет та гаряче молився на самоті. Він тоді побачив видіння Божої Матері, яка тримала звиток у своїй руці. Вона попросила його побудувати церкву на цьому місті й повезти Ікону до м. Володимира (місто взяло свою назву від Князя Володимира Мономаха, Андрієвого дідуся). Андрій пообіцяв виконати це і Владичиця підняла свої руки до Неба отримати благословення від Її Сина, Який зразу явився над Нею, поблагословив землю і тоді видіння зникло.

Ікону, яку віз з собою князь Андрій, встановили в Соборі Успення в м. Володимирі і від того часу вона стало відомою, як «Володимирська (Києво-Вишгородська) Божа Мати», одна з найбільш відомих православних Ікон: ([ось тут](#)).

Ця подія так зворушила князя, що він доручив здібному іконописцеві написати Ікону Божої Матері, такою як він її бачив у видінні. Він також побудував Церкву на тому місці, де зупинилися були його коні, а потім навколо неї повстав монастир і місто, яке він назвав Боголюбово («місце, яке любить Бог»), кажучи: «Божа Мати полюбила це місце».

Андрія не згадують приємно люди України бо ж у княжих міжусобицях поміж кузинами, які носили високе ім'я «князь» він зі своїм військом зруйнував був матірне місто Київ в р. 1169, і це остаточно призвело до упадку Київської Русі і так до встановлення Московської імперії, яка на багато століть займала Україну. Такі дії, на жаль, не надзвичайні для амбітних людей, бо ж влада, для людей, яких природа послаблена й пошкоджена гріхом, чи не найбільш привабливий наркотик.

Однак Андрія згадуємо на церковному календарі тому що його вбили мешканці його міста Володимира (подібно як убили Св. Ігоря мешканці Києва), які потім розкаялись і стали вважати його за «Страстотерпця», тобто одним з княжих

River Klyaz'ma, the horses drawing the wagon which carried the Icon stopped and could not be induced to move on. Andrei asked Bishop Nicholas who was accompanying him to offer a Moleben' before the Icon and then went to his tent to be alone in prayer. He then saw a vision of the Mother of God holding a scroll in her hand. She asked him to to build a Church upon the spot and to bring the Icon to Vladimir (the city was named after Kniaz' Volodymyr Monomakh, his grandfather). Andrei promised to do so and the Lady raised her hands to Heaven for a blessing from Her Son, Who immediately appeared above Her, blessed the land, and then the vision disappeared.

The Icon Andrei was bearing was indeed installed in the Cathedral of the Dormition in Vladimir and has come to be known as the Vladimir (Kyiv-Vyshhorod) Icon of the Mother of God. Today it is one of the most familiar of Icons: ([see](#)).

Andrei was so moved by this event that he commissioned a skilled iconographer to write an Icon of the Mother of God as he had seen her in his vision. He also built a Church on the spot where the horses had stopped and a Monastery and then a town grew up around it. He called the place Boholyubovo ("place loved by God") saying "The Mother of God loves this place".

Andrei is not remembered fondly by the people of Ukraine, for in the internecine struggles between the cousins who bore the lofty title of Kniaz', he and his forces sacked Kyiv, the Mother City, in 1169, and this ultimately led to the downfall of Kyiv Rus' and the ultimate rise of the Moscow Empire which eventually occupied Ukraine for centuries. Such actions are, alas, not unusual for ambitious people, for power - to humans whose nature has been weakened and corrupted by sin - seems to be the most seductive of drugs.

Nonetheless Andrei also has a place on the Church calendar for he was murdered by the inhabitants of his city of Vladimir (as was the case with St. Ihor who was killed by the inhabitants of Kyiv), who then repented

Мучеників, смерть яких пригадує про наслідки міжусобиць. Переважно ці Стратотерпці спокійно приймали свою смерть навіть не піднімаючи зброї, щоб себе захистити. Таким чином вони наслідували Господа нашого Ісуса Христа, Який не дав Своїм Учням оборонити Його, коли Його несправедливо затримали, засудили, мучили та розп'яли – і так Він здобув остаточну перемогу над смертю. Андрія теж стали називати «Боголюбським» за тим містом, якого він збудував під натхненням видіння Божої Матері.

Нехай наш Владичиця Миру, Божя Мати, своїм заступством приспішить прихід тривалого спокою на землях Князів - і по всьому світі. Амінь.

and came to view him as a “Passion-bearer” (“strastoterpets”), one of the royal martyrs, whose deaths are seen as a reminder of the consequences of internecine strife. Most of these Passion-bearers peacefully accepted their death without raising a weapon to defend themselves, thereby imitating our Lord, Who did not let His followers defend Him when He was wrongfully arrested, condemned, tortured and crucified – and thus winning the ultimate victory over death. Andrei also came to be known as “Boholyubs’kyy” after the town he built, inspired by the vision of the Mother of God.

May our peaceful Lady, the Mother of God, by her intercessions hasten the coming of peace in the lands of the Kniazi - and in all the world. Amen.

July 1, 2012